

Hasan El Benna

– felat-yasa · 23 Haziran 2011

17 Ekim 1906'da Misir'in Mahmudiye kentinde doğan Hasan el-Benna dini ve ilmi yönden köklü bir aileye mensuptur. Babası hadis alimi idi. Hadis konusunda bizzat kendisinin de yazdığı eserler vardır. İşte böyle ilmi bir yuvada büyüyen Benna ilim, takva ve zühd atmosferinde çok güzel yetismıştır. Daha küçük yaşlarda üstün bir zeka ya sahip olduğu gözleniyordu. Gece namazlarına ve pazartesi, perşembe günleri oruçlarına devam ediyordu. Küçük yaşlarında Kur'an-ı Kerim'i yarı sına kadar ezberleyen Benna 15 yaşlarında hifzini tamamladı.

Yüzünün hatlarında -devamlı bir elem ve hü zün görünüyordu. Kalbinde müslümanların dertlerine çareler arama arzusu vardı. Onun bu hali zaman zaman bazı kötülükleri bizzat kendi eliyle değiştirmeye götürüyordu.

Nafle ibadetlere devam etmesiyle ruhu en gınlı ve nefsi daha da paklaşmıştı. Ayrıca daha talebelik yıllarındaki İslâmî çalışmalarından dolayı da genel kültürü oldukça gelişmişti. Okuduğu medrese de "kötülüklerle karşı mücadele" adında bir teşkilat kurarak bazı önemli şahsiyetlere mektuplar gönderip, onlara nasihat etmeye ve onların dikkatlerini toplumdaki kötü hâllere çekmeye başlamıştı.

Liseden mezun olduğunda Misir'daki tüm talebeler arasındaki sıralamada beşinci idi. Üniversiteyi ise "Darul Ulum"da okumustu. Üniversiteyi bitirme imtihanlarını verirken onsekizbin şiir beyti ve bir o kadar nesir ezberlemişti. Darul Ulum'u bitirdiğinde onun ayarında talebe yoktu. Çünkü birincilikle bitirmişti.

Üniversiteyi bitiren Hasan el-Benna İsmailiye'deki okullardan birine tayin edilmişti. O zaman İngilizlerin tüm güçleri İsmailiye'de toplanmıştı. Okullarda Avrupa usulü eğitim yapılıyor. İsmailiye bu haliyle sanki Londra'nın muhitlerinden birini andırıyordu.

Halkın çoğu ise bir İngiliz şirketi olan "Su veys"te çalışıyorlardı. Hasan el-Benna İngilizlerin Misir halkını ezdiğini ve onu zelil ettiğini görüyordu. Misir halkı sanki onların kölesiydi. Her türlü fesat almış yürümüş ve haramlar mübahlaştırılmıştı. Özellikle 1924'de Atatürk tarafından hilafet yıkıldıktan sonra bu durum daha da artmıştı. Diğer taraftan Benna batılilerin İslâmî ortadan kaldırmak için yaptığı çalışmalarını gördükçe kalbi parçalanıyordu. İşte Benna o dönemleri anlatırken şöyle diyor: "Allah bilir nice geceleri ümmetin dertlerine çareler aramak için geçirdik. Ve ümmetin hallerini tahlil etmek, dertlerini ortadan kaldırmak için ne kadar düşündük. Bu hallerin tesirinden bazen ağlama durumuna geldik." Derken Hasan el-Benna kendilerinde hayır alametleri olan bazı kişilerle irtibata geçiyordu. Kendisiyle birlikte altı kişi bir araya gelerek İslâmî çalışmaların çekirdeğini oluşturmak için anlaştılar. Benna bu kurduğu teşkilatına yeni bir isim almaması için "Biz Müslüman Kardeşlerimiz" dedi ve cemiyetin adı "İhvan-ı Müslimin" oldu. Benna ilk davetine İsmailiye'de başlamıştı. Çalışmalarını bereketlendiren Allah Teâlâ onun elleriyle kahvelerde zamanlarını bosa geçiren insanlardan İslâm davası için mümtaz şahısları yetiştirmişti. Bunlara örnek olarak İslâm davasının ilk öncülerinden Seyh Muhammed Fergali İngiliz komutanının karşısına dikilmiş şöyle diyor: "Beni bu İsmailiye'den sadece bir kişinin emriyle karşılayabilir. O da Hasan el-Benna" ' Hasan el-Benna İsmailiye'deki çalışmalarını ge nisleyince ve tüm gayretlerini İslâm

için tahsis edince İsmailiye'den Misir'in baskenti olan Kahi re'ye tasindi. İhvan-i Müslimin'in merkezini orada kurdu.

Bütün gayretlerini İslâma davet ve onu tanıtma yolunda harcadı. Köyleri gezdi, şehirleri dolaştı. Gittiği her yere bir sube açıyordu. Öyle ki bir kaç sene içinde İhvanın hareketi Misir'in gözüne ve kulagini doldurmuştu. Her tarafta ona katılmalar oluyor ve Misir'in evlatları onun karnelerini altına giriyordu. Bunu gören hükümet İhvanın yayılmasından korkarak onu kontrol etmek için her türlü çareye başvuruyordu.

Hasan el-Benna'yi gizli istihbarattan bir çok kişi takip etmeye başlamıştı. O nereye giderse onlarla pesinden ayrılmıyorlardı. Derken 1947 senesinde Hasan el-Benna bazı mücahidlerini Filistin'e gönderiyordu. Filistin dağları ve köyleri daha önce görmedikleri ender mücahidler görmeye başlamışlardı. Evet Filistin yahudiye kuvvetli bir ders vermek ve onlara zilleti tattırmak için ölümü hayata tercih eden insanlara şahit olmuştu.

Bu arada Kral Faruk, bu büyük gelişmelerden dolayı meseleyi İngilizlerle beraber düşünmeye başladı. Özellikle Kral Faruk'un Misir ordusu na dağıttığı silahların bozuk olduğunun anlaşılmasından ve arapların ihanetlerinin açığa çıkmasından sonra Kral Faruk için mesele iyice tehlikeliydi. Filistin'de cihad eden İhvan-i Müsliminin Mücahitlerinin Misir'a gönderilmesinden korkan Faruk, Müslüman Kardeşleri tutuklatıp hapis hanelere dolduruyordu. Disarıda sadece Hasan el Benna kalmıştı. Kralın maksadı onu öldürtmekti. İşte bu esnada Mahmud Abdulmecid gizli istihbarattan bazı kişiyi Benna'yi öldürmeleri için gönderdi. Ve Kahire'nin en büyük meydanında Müslüman Gençler Teskilatının önünde 12 Şubat 1949 tarihinde Hasan el-Benna kursunlandı. Tevafu için hastaneye kaldırıldı. Bu arada Benna'ya müdahale edilmemesi ve kan kaybından ölmesi sağlandı.

Böylece ömrünün sonuna kadar tebliğ için çalışan Hasan el-Benna ruhunu tertemiz olarak Allah Teâlâ'ya teslim ediyordu. Cenazesini bir yaslı babayla birlikte dört kadın kabre götürmüştü. Bölgede elektrikler kesilmiş ve bu dört kadın dehşet verici bir ortamda tankların arasında Benna'yi götürüp defnetmişlerdi. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi müslümanlar Benna'nin cesedini çıkarıpta gösteri yapmışlar diye mezarının başında nöbet tutturuyordu.

Hasan el-Benna dünyayı terketmiş Kral Faruk'ta Hasan el-Benna korkusundan rahata kavuşmuştu. O öldüğünde çocuklarına ihtiyaçlarını giderecek bir şey bırakmamıştı. Hatta ev kirasını bile verecek durumları yoktu.

Faruk, Hasan el-Benna'dan kurtulmuştu ama geriye bir problem kalmıştı. O da İhvan-i Müsliminin Filistin'de hala cihada devam eden mücahid gruplarıydı. Bunlardan kurtulmak için Faruk, Misir tanklarına ve askerlerine Filistin'e hareket emri verdi. Maksadı oradaki İhvan mensuplarını tutuklatmaktı. Ve tanklar kampların etrafındaki duvarları döverek mücahidleri ya teslim olmak ya da üzerlerine topların atılmasına razı olmak arasında seçim yapmaya zorladılar. Mücahidlerde etrafın cehenneme çevrilmesini istemediklerinden teslim oldular. Oradan hapishaneye taşınan mücahidler böylece duvarlar arkasına terk ediliyordu.

Gerçek şu ki liderlikte büyüklüğün belli bir ölçüsü yoktur. Bazen olur ki büyüklük ilmi yoldan olur. Bazen büyük bir fatih veya kesifçi, ya da bir ruhi terbiyeci yahud da bir siyasi lider büyük yük olabilir. Fakat kalıcılığı bakımından en büyük lider ümmeti yeniden inşa eden, yeni nesille onun yetişmesini sağlayan ve

tarihin gidisatini degistiren liderlerdir.

Iste Hasan el-Benna bu kalici liderlerden birisi, belki de yirminci yüzyilda Islâm tarihinde en göze çarpanlardandı. Onun bu büyüklüğü sadece alim olusundan veya iyi bir hatipliginden ya da siyaset adami olusundan degil, Islâm davasini bina eden yeni bir nesil yetistirmesinden ve özelde Misir'in genelde de Islâm aleminin tarihini sars masindandir. Bu gün dahi onun siddetli sarsmasindan olaylar gidisatini degistirmektedir.

Misir'in yeni tarihini yazmak isteyen herhangi bir tarihçi, yahut Filistin meselesini yazmak isteyen birisinin Hasan el-Benna'yi yazmadan bu konulari yazamamasi onun büyüklüğünü göstermeye kafidir. Tarihçilerin her ne kadar Hasan el Benna hakkında kendilerine özgü ayri ayri görüşleri olsa da, hepsi de olaylarin meydana gelisinde Hasan el-Benna'nin büyük tesirleri oldugunda ittifak etmektedirler. Bu olaylar ki yarim asirdan günümüze kadar hala tesirini devam ettirmektedir. Isterse günümüzdeki insanlar onun kiymetini bilmesinler ve isterlerse onun hayatinda veya shadetinden sonra da onu geregi gibi takdir etmemis olsunlar. Bu durum bütün liderler için böyledir. İnsanların veya ileri gelenlerin onun kiymetini geregi gibi bilememeleri El-Benna'ya en ufak bir zarar veremez.

Gerçek su ki, Islâm önderleri tarihte hiç bir zaman insanlar bilsinler ve taktir edip methetsinler diye, çalışmamislardir. Bilakis Islâm onlari öyle özel bir duruma getirmiştir ki, tarihte bizden baska milletler bu önderleri pek bilemezler. Çünkü Islâm onlari ruhi terbiye ve büyük bir iman üzere yetistirir. Oyle ki o ruhaniyet özel bir anlayis kazandırmis, hayatın gerçek yönlerini ve varligin sirlarini öğretmiştir.

Islâm onlari öyle yetistirmiştir ki en üstün fedakarliklari yaparlar ve insanliga karsi çok büyük bir muhabbet beslerler. Iste Islâm önderlerini kendi aralarindaki bazi mizaç farklıliklariyla birlikte onların genel durumu budur. Onlar Allah rizasindan baska hiç bir sey de istemezler. Sadece Allah'in hesabindan korkar ve O'ndan sevap beklerler. Yalnız Allah'in indinde itibarlari olsun isterler. Hiç bir zaman kendileri için rahatlik ve huzuru talep etmezler, rahatligi ancak Allah'a kavusmakta ararlar. Onlarda şöret veya methedilmeyi isteme, yahut makam hirsı veya haset bulunmaz. Onların dünya hayati veya sehevi arzulari için herhangi bir is yapmaları müm kün degildir. Onlar insanlardan karanliklari kaldirmak için gönderilmis bir nurdurlar. Gökyüzün de devamlı olarak parıldarlar. Onlar yeryüzünde ki topraklara karismayan ve en yüksek bina ile en küçüğüne dahi vuran bir güneş subesi gibidirler.

Yeryüzündeki tüm ser güçler, sömürgeciler, krallar, partiler, Ezher Üniversitesi ve fesat ehli Hasan el-Benna ile mücadele ettiler. O da bütün bunlara karsi savastı. Halk bizzat kendi menfaatinden cahil kaldi. Hepsi de Hasan el-Benna'nin yolunu engellemek ve davasindan alikoymak için çalışmalarina ragmen o, yüce daglar gibi, rüzgara ve balyozlara aldiris etmeden yoluna devam etti. O, yolunu tutmak için belki saga sola sallanmıştır ama bütün tehditlere ragmen hiç bir zaman kasirgalardan etkilenererek davasindan geriye adım atmamıştır. Dünya onun etrafında kararmis olsa da, o hiç bir zaman zafere olan kuvvetli imanindan en ufak bir zayıflik göstermemiştir. Karsi kuvvetler ne kadar çok olsa da ve ne kadar üzeri ne çullansalarda o, hiç bir zaman mücadelesinde yenilmemiştir.

Bütün bunlara ragmen, tipki arkadaşlarına oldugu gibi düşmanlarına bile gönlü açıktı. O, hiç bir zaman düşmanlarından birine karsi hasetlikten dolayı tiksiniemiştir. Çünkü büyük insanların kalbinde hasede yol yoktur. Fakat onun tiksinimesi ve kerih görmesi, düşmanın batila sap masindan, fesadindan ve iftiralarındandı. Eger düşmani kötülük ve seryolurida gitmeye devam ediyorsa ve halkın menfaatlerine

zarar veriyorsâ onlardan nefret eder tiksiniirdi. Tipki hakka karsi inatlik eden basiretsizlik göstererek anlayissizlik yapan ve ahlaki bakimdan davayâ sikinti veren dostlarindan nefret ettigi gibi.

Fakat Benna bütün bunlara ragmen Rasûlullah'in Uhud günü yaraliyken ettigi su du ayi devimli olarak ediyordu: "Allah'im sen benim kavmimi hidayete erdir. Çünkü onlar bilmiyor lar." Düsmanlari devimli olarak ona karsi hile ve tuzaklari sürdürürken o da düsmanlarına karsi sürekli sefkat ve nasihata devam ediyordu. Benna'nin bu hali, ta onu her türlü kuvvetten, makamdan ve yardimcidan yoksun bir halde tek basina karanlikta vurarak öldürdükleri zamana kadar devam etti.

Evet onu öldürdüler. Onlar kuvvetli Benna ise zayıftı. Onlar hükümrân Benna ise bir kenara itilmisti. Onlar silahlı, Benna ise eli bostu. Evet Benna'yi öldürdüler, şimdi onlar katil ve mücrim, Benna ise mutlu ve saadet içinde.

Daha sonra onlar halkin merhametinden kovulurken, Benna Allah'in rahmetiyle bagislanıyordu. Onlar şimdi Batı ülkelerinde dagilmis vaziyette. Benna ise istirahatgahında. Allah O'na ve tüm mücahidlere bol bol rahmet etsin. (Amin.)